

مروری بر فرایند خصوصی سازی در ایران و برخی کشورهای آسیایی

سمیرا ریحانی¹

چکیده

تحولات چشمگیر اقتصادی دهه 1980، نشانه آغاز عصر جدیدی در اقتصاد جهانی بود که در آن خصوصی سازی، به صورت یکی از مهم ترین و ضروری ترین اصلاحات در برنامه کار اقتصادی اکثر کشورها قرار گرفت. به دنبال آن، این موضوع در بسیاری از کشورهای در حال توسعه و از جمله ایران، به عنوان موضوعی مهم و ضروری درآمد. سیاست خصوصی سازی به دنبال عملکرد ضعیف و غیرکارای فعالیتهای اقتصادی بنگاهها و مؤسسات دولتی در اکثر کشورهای در حال توسعه اتخاذ گردیده است. خصوصی سازی اهدافی چون کاهش حجم تصدی دولت، افزایش رقابت و کارایی اقتصادی، تقویت ظرفیت کارآفرینی، افزایش بازدهی سرمایه گذاریها، استفاده بهینه از امکانات کشور و ایجاد تعادل اقتصادی را دنبال می کند. دولت و بخش خصوصی نمی توانند به تنهایی کارایی لازم را در اقتصاد داشته باشند. بخش خصوصی زمانی می تواند کارایی لازم را داشته باشد که بازار رقابتی شکل گرفته و بخش خصوصی نیز به مفهوم اقتصادی آن وجود داشته باشد. در این مقاله، موضوع خصوصی سازی مورد بررسی قرار می گیرد و پس از تعریف خصوصی سازی به اهداف، آثار و سابقه آن در ایران می پردازد و نهایتاً به تجربه خصوصی سازی در چند کشور آسیایی پرداخته می شود.

واژه های کلیدی: خصوصی سازی، کوچک سازی دولت، رقابت

¹ reyhani2006@gmail.com *
کارشناس ارشد مدیریت دولتی